

er stillet, fordi det under Forhandlingen med Justitsministeren oplystes, at Familieretskommissionen, der har haft Spørgsmaalet om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo til Overvejelse, om ganske kort Tid vil afgive Betænkning vedrørende disse Forhold, og Ministeren gav Tilsagn om snarest muligt at fremsætte Lovforslag paa Grundlag af Betænkningen; man har da ment, at det var rigtigst, at hele dette Spørgsmaals Ordning blev henlagt til dette Lovforslag. Ændringsforslag Nr. 4 til § 60 er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget; det er stillet af Hensyn til Sønderjylland og udførligt motiveret i det vedføjede Bilag. Ændringsforslag Nr. 5 til § 61 er en Følge af Ændringsforslaget under Nr. 3.

Fra flere Sider i Udvalget har man udtalt Sympati for, at gifte Kvinder skal have Adgang til Næringsdrift, men man har ladet dette Spørgsmaal ligge af Hensyn til, at en Kommission for Tiden overvejer Spørgsmaalet om Næringsdrift i det hele.

Ligeledes har man fra flere Sider beklaget, at de Bestemmelser om Ægtefællers Skatteydelse, der fandtes i §§ 191 og 192 i det Forslag til Lov om Ægteskab, som blev vedtaget i Folketinget den 12. Februar 1920, er gledet ud under Hensyn til, at de nærmest hører hjemme i Skatteloven. Man venter da, at disse Bestemmelser vil blive taget op til Drøftelse ved en eventuel Revision af Skatteloven.

Flere Medlemmer har ønsket, at Bestemmelsen i § 18 ændredes saaledes, at Pantsætning af de der nævnte Ejendomme kunde ske uden Hustruens Samtykke.

Skønt der saaledes er en Del Paragraffer, som man fra forskellige Sider ikke har fundet fuldt ud tilfredsstillende, har man dog undladt at stille Ændringsforslag. Hele Udvalget er nemlig af den Anskuelse, at det foreliggende Lovforslag om Ægteskabets Retsvirkninger betegner et saa betydeligt Fremskridt i Forhold til de Regler, der nu gælder, at det er af den største Vigtighed, at Lovforslaget gennemføres saa hurtigt som muligt, og ved at afholde sig fra at stille Ændringsforslag af Betydning har Udvalget ment at lette Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal da anbefale, at man vedtager de stillede Ændringsforslag.

Mathilde Hauschultz: Som det vil fremgaa af den Mindretalsbetænkning, der findes efter Udvalgets Betænkning, har Mindretallet forbeholdt sig i Salen at motivere sin Stilling til Lovforslaget og de Ændringsforslag, som har været stillet,

men er taget tilbage af de Grunde, som Ordføreren nylig omtalte. Mindretallet har haft forskellige Ønsker om Ændring af visse Paragraffer, om at tilføje noget eller trække noget fra, netop med det Formaal at beskytte Hustruen, idet Mindretallet har ment, at det, Udvalget i øvrigt arbejdede hen til, var i for udpræget en Grad at ville skaffe fuld Ligestilling, konsekvent gennemført, mellem Mand og Hustru, hvilket Mindretallet har ment vilde komme til at virke uheldigt for Hustruen.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og jeg havde altsaa stillet en Række Ændringsforslag, som vi tog tilbage, men som jeg vil have Lov til her at motivere. Det første Ændringsforslag gik ud paa, at lige saa vel som Overøvrigheden skal kunne bedømme en Ægtefælles Underholdspligt, skulde den ogsaa kunne bedømme det Beløb, der skal tilfalde en Ægtefælle til Bestridelse af dennes særlige Behov. Denne Mening har ikke vundet Anklang i Udvalget, idet man har ment, at det vilde virke uheldigt, om Overøvrigheden skulde blande sig for meget i Forholdet mellem Ægtefællerne personlig, hvilket Mindretallet absolut ikke kan give sin Tilslutning; naar Overøvrigheden i det hele taget kan blande sig i Forholdet mellem Ægtefællerne, naar det vedrører deres Underholdspligt overfor hinanden, maa den lige saa fuldt kunne blande sig i, om den ene Ægtefælle giver et passende Beløb til den anden Ægtefælles særlige Behov og Fornødenheder. Vi kan ikke se, at der skulde være større Grund til at fritage Ægteskabet for Overøvrighedens Indblanding i det ene Tilfælde end i det andet, og vi kan navnlig ikke se andet end, at Paragraffen, som den nu staar, hvorefter Ægtefællen kan faa passende Beløb ad Gangen til sit særlige Behov udbetalt, kun bliver en Pligt paa Papiret og ikke en Pligt i det virkelige, daglige Liv, hvis Opfyldelse kan gennemtvinges. Vi har længe savnet en Regel som denne, der gik ud paa, at Hustruen — for det vilde praktisk talt blive Hustruen, det vilde angaa — kunde faa sine Udgifter dækket til sit særlige Behov, faa Midler at disponere over til sine særlige Fornødenheder. Det er lykkedes her, men der er en Brist, saa længe ikke Overøvrigheden kan skride ind og fastsætte denne Pligt i Kroner og Øre.

Det næste, Mindretallet ankede over, var Regelen i § 7, hvor der staar, at Ægtefællerne er pligtige at give hinanden de Oplysninger om deres økonomiske Forhold, som kræves til Bedømmelse af deres Underholdspligt. Der havde Mindretallet ønsket,